

του Γιώργου Τσιρίδη «Το έθνος πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικό ό,τι είναι αληθές». Το είπε ο Διονύσιος Σολωμός, ο εθνικός μας ποιητής. Δεν το ξέρουμε από μια απ' ευθείας καταγραφή του αλλά από τον Ιάκωβο Πολυλά που διέσωσε την φράση.

Ο Νίκος Δήμου γράφει σχετικά με αυτή τη φράση:

«Μάθαμε την φράση, αλλά ποτέ δεν την σκεφθήκαμε ως το τέλος. Γιατί αν το κάναμε, θα είχαμε ανατρέψει τα μισά σχολικά μας βιβλία, που είναι γεμάτα εθνικιστικές υπερβολές. Με το ρητό του αυτό ο Διονύσιος Σολωμός, μέσα στην άνθιση του εθνικισμού, πραγματοποιεί την υπέρβασή του. Διαλύει αυτόματα τους εθνικούς μύθους επάνω στους οποίους βασίζεται κάθε υπέρ-πατριωτισμός. Η ιστορία γίνεται χώρος δικαίου. Αν ακολουθήσουμε την φράση του Σολωμού, ο πατριωτισμός γίνεται ένας νέος ανθρωπισμός. Αν κάνουμε σημαία μας την αλήθεια, τότε δεν χρειαζόμαστε πια πολλές σημαίες. Αν φτάσουμε να θεωρούμε εθνικό το αληθές, τότε πατρίδα όλων μας γίνεται μία: η αλήθεια.»

Ο σύμβουλος, σε θέματα εθνικής ασφάλειας, του Πρωθυπουργού κ. Αλ Διακόπουλος, εκ των ενόπλων δυνάμεων προερχόμενος είχε την ατυχία να πει την αλήθεια για το Ουρούτς Ρέι.

«Ας μην κοροϊδευόμαστε» δήλωσε χθες ο Αντιναύαρχος, «το Oruc Reis έχει κάνει έρευνες. Δεν υπάρχει ολίγον έγκυος, εφόσον έχει κάνει έρευνα έστω και μισής ώρας, έχει κάνει έμπρακτη αμφισβήτηση».

Την λέμε αυτή την αλήθεια όλοι καθημερινά, βέβαια, παρ' όλο που οι πληρωμένοι ή αυθόρμητοι κοντυλοφόροι του Φ/Μ και των Μέσων επιμένουν στο κυβερνητικό ψέμα.

Όλοι το ξέρουμε πως οι Τούρκοι παραβίασαν και ΑΟΖ και κυριαρχικά δικαιώματα και πως η Ελλάδα δεν μπορεί να κουνηθεί καθώς βρίσκεται σε ευαίσθητη θέση. Οι "σύμμαχοι" μας, πλην Γαλλίας, δίνουν το δίκιο στην Τουρκία έστω και με προσχήματα. Παράλληλα, η πολεμική σύγκρουση δεν εξυπηρετεί ούτε την οικονομία ούτε την γενική αίσθηση ασφάλειας που θέλουμε να επικρατεί στην περιοχή. Θέλουμε όμως δυο καρπούζια κάτω από την ίδια μασχάλη. Θέλουμε την ειρήνη, αλλά, θέλουμε να είμαστε κι οι μάγκες που δεν σηκώνει μύγα το σπαθί μας. Δηλαδή έχουμε την συμπεριφορά ενός θρασύδειλου κουτσαβάκη. Και, φυσικά,

μόνο και τελικό καταφύγιο μιας τέτοιας συμπεριφοράς είναι το Ψέμα, με κεφαλαίο το Ψι.

Καταφύγιο λοιπόν το ψέμα. Η κυβέρνηση το προωθεί και το επαναλαμβάνει, έστω και διστακτικά, κι η αντιπολίτευση μην τυχόν και φανεί ενδοτική ή ηττοπαθής. Το πλοίο Ελλάς πορεύεται, όπως πάντα, με πυξίδα την ελπίδα. Όμως τώρα χάλασε η σούπα. Την αλήθεια, που όλοι την λέμε στα καφενεία και στα διαδίκτυα, την είπαν κι επίσημα χείλη, τα πιο επίσημα δυνατά. Και φυσικά, υπό την πίεση του ψέματος που πρέπει να συνεχίσει να αναπαράγεται, ο κ. Διακόπουλος παραιτείται ή εκδιώκεται.

Στην Ελλάδα όπου κυριαρχεί το χρήσιμο ψέμα (χρήσιμο για να ταΐζουν με σανό το εκλογικό σώμα) η αλήθεια εκβράζεται σαν ξένο σώμα.

Φυσικά -κατά την κυβέρνηση, τους κονδυλοφόρους της και τα ΜΜΕ- ο κ. Διακόπουλος φεύγει γιατί είπε κάτι που δήθεν "δεν εξυπηρετεί το εθνικό συμφέρον". Κι άλλο ψέμα, τεράστιο αυτή τη φορά. Δεν είναι εθνικό συμφέρον το κυβερνητικό ψέμα που εκφέρεται με μόνο σκοπό να κοιμίσει το εκλογικό σώμα και να συντηρήσει μια ψεύτικη και κατασκευασμένη από τα ΜΜΕ εικόνα για την εξουσία.

Και δεν είναι μόνο το ψέμα πάνω στο ψέμα. Είναι κι η θυμηδία που προκαλείται όταν όλα αυτά γίνονται στοιχεία του δημόσιου βίου. Κρίμα.